

DOĞUMLARIN EN KUTLUSUNDAN HABERDAR OLMAK

Doğum, canlıların hayatında bir değişimin göstergesidir. Eşlerin bir iken iki, iki iken üç olması gibidir. İnsan, doğum ile birlikte hayatında bazı alışkanlıkların ve yapılagelen hal ve davranışların en azından düzeninin değiştiğini görür. Doğumlar bir milattır. Değişimin başlangıcıdır. Kendi kanınızdan ve canınızdan bir parçanın hayata yanınızda katılmasıdır. Doğumlar, bazen ailede değil, toplumdaki değişimin ilk adımındır. Her doğum bir değildir. Bir doğum, bütün doğmuş ve doğacak olanların etkilenmesini sağlayabilir. Böyle bir doğum, ancak Allah Teâlâ'nın seçtiği kulların doğumudur ki onun en güzel örneği Hz. Peygamber (s.a.s.)'in dünyaya teşrifleridir.

Her yıl kutlu doğum haftalarının kutlanması artık gelenek haline gelmiştir. En azından dünyanın meşgaleleri arasında nefes bile alamaz hale gelen bizler, söz konusu haftada bile olsa şanlı Nebi'yi teneffüs edebilmenin huzurunu yaşayabilmekteyiz. Miladi 571 yılında gerçekleşen kutlu bir doğum ile gelen güzellikler 1442 yıldır kâinatı aydınlatmaya devam etmektedir. Bugün yeryüzünde 1,6 milyar Müslümanın olması bunun bir göstergesi değil midir? Hiçbir ideoloji, düşünce, inanç ve yapay değerler bu kadar geniş halk kitleleri tarafından hüsnü kabul ile karşılanmamıştır.

Bir inanç ile birlikte bir toplumun en kötü halden en ideal noktaya ulaştığını tasavvur edin. Hatta tasavvur etmeden böyle bir vakianın Hz. Peygamber ile gerçekleştiğini düşünün ve inanın. Çünkü Peygamber (s.a.s.) geldiğinde cehaletin zirvesi yaşanmaktaydı Mekke'de. İnsanlar kız çocuklarını diri diri toprağa gömmekteydiler. Güçlüler, zayıfları en ağır şekliyle ezmekteydiler. Kadınlar ve çocuklar hayatın değersiz metaları konumundaydılar. Ancak Hz. Peygamber, onların her birine değer vererek iyi bir Müslüman olmalarına vesile olmuştur. Cehaletin zirvesini yaşayanlar artık adaletin, zarafetin, naifliğin ve merhametin numune-i imtisalleri haline gelmişlerdir.

Sosyologlara bir toplumun bir halden bir hale dönüşmesi ne kadar süre alır diye sorulduğunda, bunun 30-35 seneyi bulabileceğini ifade ederler. Peki, Hz. Peygamber cehaletin zirvesini yaşayan, kendi çocuğunu diri diri toprağa gömmeye canliliğini gösterebilen insanları adaletin timsali, karıncayı bile ezmek için yolda zikzak çizenler haline ne kadar sürede dönüştürmüştür. Bu, tam 23 yıldır. Allah Rasûlü'nün Rabbimizin yardımıyla gerçekleştirdiği bu değişimin sosyologların tahminlerinden daha kısa sürede gerçekleşmesi dikkate şayandır. Bu sebeptendir ki, onun dünyaya teşrif etmesi normal bir doğum değil kutlu bir doğumdur.

Allah Rasûlü o 23 yıllık sürede saadet asrının güzel insanlarını bizlere numune olarak sunmuştur. Bizler bugün herhangi bir ortamda Allah Rasûlü'nün arkadaşlarının ne kadar değerli olduğundan bahsetmekteyiz. İfadeler sadece sözde kalmakta, ancak hayatımıza yansımamaktadır. Peygamberin dönüşüm geçirmiş arkadaşları dinin her hükmünü hayatlarında yaşamak için ellerinden geldiğince hareket etmekteydiler. Peki, bizler onların yaptıklarının ne kadarı hayatımızda makes bulmaktadır.

Bugün biz Müslümanlar, cahiliye döneminin fikir, düşünce, ideal, hayat tarzı ve yaşam şekliyle mi yoksa hayatı ve yaşantısıyla en güzel örnek olan Peygamberi mi? örnek alacağımıza daha karar vermiş değiliz. Çünkü bizim günlük hayatımızda, yine kız çocuklarımızı töre ve birilerinin ticari arzuları uğruna bir meta gibi alıp satmakta ve gerçek dünyalarından uzaklaştırarak bir nevi öldürmekteyiz. Zenginlerimiz her şey bizim olsun diye küçük işletmeleri ortadan kaldırmanın bin türlü planını yapmaktadır. Eş, dost ve arkadaşlarımızın arkasından akla hayale gelmeyecek kötü planların üretici ve uygulayıcısı konumundayız.

Bütün bunlar ve sayılamayacak kadar çok diğer örnekler, bize kutlu doğum ile gelen anlayışa ters düşmektedir. Allah Rasûlü gece-gündüz arkadaşlarının en güzel noktaya gelmeleri çabasını verirken gösterdiği arzusunun bugün bizlerde de olması gerekmez

mi? Biz niye sadece nüfus cüzdanında Müslüman yazan bir inanan olalım. Eğer inandık diyorsak onu hayata geçirmenin gayretinde olmalıyız. Her iddianın bir ispatı isteniyorsa Müslümanım demenin de hayatımızda Müslüman gibi yaşama şeklinde bir yansıması olması gerekmez mi? Rabbimize binlerce şükür, bizleri Müslüman bir anne ve babadan meydana getirdi. Bunun tam tersi de olabilirdi. İslâm'dan haberdar olmayan bir muhitte de yaşayabilirdik. İçinde bulunduğumuz nimetlerin farkında olarak gelin bu kutlu doğum vesile olsun inancımızı, imanımızı, Peygamberimizi yeniden tanıma adına bir şeyler yapalım. Bildiklerimize yenilerini ekleyelim. Görülecektir ki, Allah'ı ve Rasûlü'nü tanıma adına yapılan bu faaliyetler bizlere, ailemize, işimize ve toplumumuza huzur getirecektir. Ne mutlu Peygamberim Hz. Muhammed (s.a.s.) diyen, kutlu doğumuyla yeni bir hayata başlamayı ahdeden ve tavsiyelerini yaşantısıyla şahitlendirebilenlere!